

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er fortsat maksimalt 1 minut. Så er det hr. Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, det er jo så karakteristisk, så karakteristisk. Nu stiller hr. Morten Østergaard sig herop og siger: religion. Måske skulle hr. Morten Østergaard overveje, hvad religion betyder, hvad forholdet imellem kristendom og islam er. Kunne det ikke tænkes, at hr. Morten Østergaard var i stand til at beskrive forskellen eller modsætningen imellem en lovreligion, der altså gør en lov til en hellig regel for hele samfundet, og så en kristendom, der sonderer imellem Guds rige og kejserens rige?

Kunne det ikke godt være, at det er to vidt adskilte ting, som overhovedet ikke kan sammenblandes, sådan at der, hvor kristendommen skriver dagsordenen, hersker der frihed i det verdslige, og det er det, der er gældende for den vestlige verden, mens der, hvor islam skriver dagsordenen, hersker der tyranni og undertrykkelse, og det er det, vi ser i den islamiske verden.

Var det ikke muligt, at hr. Morten Østergaard prøvede på at beskrive et åndshistorisk forhold, som foreløbig har 1400 års erfaring bag sig? Jeg ville foreslå det, og jeg vil så med hensyn til de religiøse forkyndere sige, at det var ud fra en interesse i at sørge for, at de, der kom ind i landet og havde den opgave at forkynde, også var i stand til at gøre det på et nogenlunde ordentligt dansk og med en viden om det Danmark, de kom til. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst forkert i det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Østergaard endnu et spørgsmål. Ja. Og hr. Steen Gade har nu også meldt sig. Uh, ja, det er skrevet ned alt sammen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Hr. Søren Krarup ville jo, hvis det var muligt, gøre enhver debat i Folketinget til en forespørgsel om de uheldige konsekvenser, som islam, det store mindretals religion i Danmark, har på det danske samfund. Jeg er glad for, at det meget sjældent lykkes for hr. Søren Krarup, men jeg synes dog ikke, at det her i dag skal have lov at stå uimodsagt.

Jeg deler på ingen måde den opfattelse. Jeg synes, folk skal have lov at have den religion, de har. Jeg synes, det er vigtigt, at alle gør det i respekt for ytringsfrihed, i respekt for andres udøvelse af deres religion og i øvrigt i respekt for andre mindretals rettigheder, om det så gælder seksuel observans eller andre ting.

Men det afgørende her, vil jeg sige til hr. Søren Krarup – og det er den indrømmelse, jeg gerne vil have – er, at det forslag om religiøse forkyndere i det her lovforslag var drevet af, at hr. Søren Krarup og partifællerne på baggrund af Muhammedsagen ønskede at få sendt en begmand til det muslimske miljø i Danmark for at forhindre nogle imamer i at komme til Danmark. Og da det så gik op for hr. Søren Krarup og partifællerne i deres gru, at det, forslaget alene i stort omfang ramte, var de kristne frikirker og katolikkerne, ja, så fik man travlt med at svømme baglæns og lave nye, spændende varianter og ændringsforslag undervejs i processen.

Er det ikke rigtigt, at det, der driver forslaget med religiøse forkyndere i det her lovforslag, netop er hr. Søren Krarups korstog mod en mindretalsreligion i Danmark?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo fantastisk, hvad man skal finde sig i af hykleri fra denne talerstol fra Det Radikale Venstre.

Forholdet er: Vi står med et næsten uløseligt folkeligt og for så vidt religiøst problem her i landet, fordi Det Radikale Venstre i 1983 fik gennemført en udlændingelov, der har fyldt landet med mange, mange hundrede tusinde muslimer, hvis religion – for ikke at sige ideologi – traditionelt ikke kan forenes med et kristent samfunds.

Det er en gammel sandhed, og så skal man høre hr. Morten Østergaard stå og være forarget, når han hører til det parti, der har skabt problemet, et uløseligt problem. Når vi andre så gør opmærksom på, hvad det består i, er han dybt forarget over det. Jeg må indrømme, at når nu han taler om, at islam handler om, at de skal have lov at have den religion, de har, vil jeg sige: Javist, sig det til de islamiske lande, hvor folk, der mener noget andet, får skåret halsen over.

Uvidenheden hos De Radikale er jo monumental, og jeg synes, det er en forbrydelse i en situation, hvor vi står med et folkeligt religiøst problem, som er næsten uløseligt. I stedet for at slynge om sig med slagord, kunne hr. Morten